

عنوان مقاله:

رویکردهای نوین ارزیابی خسارات فرصت ازدست رفته ناشی از قصور پزشکی

محل انتشار:

مجله حقوق خصوصی، دوره 20، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا مشهدی زاده - گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرکزی، تهران، ایران

کریم ایمانی - گروه حقوق خصوصی و اسلامی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل پیچیده نظام های حقوقی جبران خسارت در خطاهای پزشکی به طور خاص به نحوه مطالبه «فرصت ازدست رفته» مربوط میشود. مفهوم فرصت ازدست رفته در این مقام، اشاره به وضعیتی دارد که در نتیجه فعل یا ترک فعل پزشک شانس معالجه بیمار از دست رفته یا فرصت دریافت معالجه مطلوب از بین میرود. جهت جبران خسارت ناشی از فرصت ازدست رفته در نظامهای حقوقی گوناگون سه رویکرد «تفویت محض فرصت»، «احتمال اساسی» و «تناسبی» شناخته شده است. سیر تحولات در این پژوهش، مورد بررسی قرار گرفته و با مذاقه در رویه قضایی کشورهای پیشرو، آشکار می شود که شیوه رسیدگی در پروندههای ناشی از معالجات پزشکی با توجه به قوانین و رویه قضایی ما نادرست است که از جمله میتوان به تلقی دیه به عنوان جبران کننده همه خسارات متصوره از قصور پزشکی یا نحوه اظهارنظر در خصوص معیار و میزان تقصیر توسط کمیسیونهای پزشکی اشاره کرد که در نظام قضایی ما از طریق محاکم کیفری رسیدگی میشود. در این پژوهش، با روش تحلیلی توصیفی با بررسی دلایل و استدلالات نشان داده می شود که رویکرد «تناسبی» از نکات قوت بیشتری در مقایسه با نظریات دیگر، برخوردار است و امکان مطالبه خسارات ناشی از فرصت ازدست رفته در ایران با توجه به عمومیت ماده ۱ قانون مسئولیت مدنی و عموماً قانون مجازات اسلامی، از جمله باب ضمان، پذیرفتنی تر است.

کلمات کلیدی:

خسارت، خطای پزشکی، فرصت ازدست رفته، قصور پزشکی، مسئولیت مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1970903>

